

ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਦੇ ਸਾਰ

ਹੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਭੁਲਾਵਾਂ।
ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਦਾਨ ਬਖਸ਼ੇ ਤਾਂ ਕਿ
ਮੈਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਊਂਦਾ ਰਹਾਂ।
ਮੇਰੀ (ਨਾਨਕ ਦੀ) ਇਹ ਹਾਰਦਿਕ ਇੱਛਾ ਹੈ।

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥

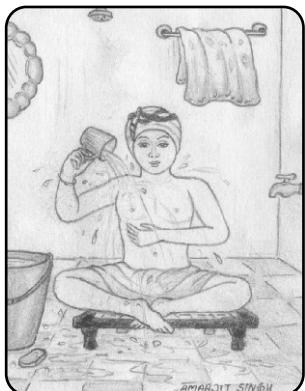
ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥

ਇਸ਼ਨਾਨ ਸਮੇਂ

ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ!
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਨ ਤੇ ਮਨ
ਦੇਵੇਂ ਅਰੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥

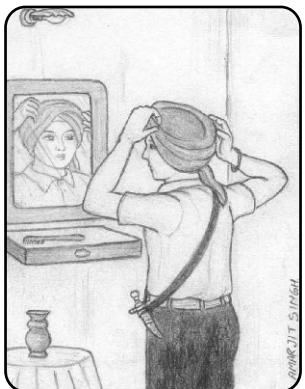
ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥

ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਸਮੇਂ

ਜਿਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਹਾਂ,
ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।
ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਬੇਅੰਤ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥

ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ

ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾ ਕੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹ-ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ
ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਝੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥

ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਸਮੇਂ

ਹੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ! ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੇ ਭੋਜਨ ਅਸੀਂ ਖਾ ਰਹੇ ਹਾਂ
ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥

ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਸਮੇਂ

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ
ਇਸ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਹੀ ਹਰ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭ ਕੋਇ ॥

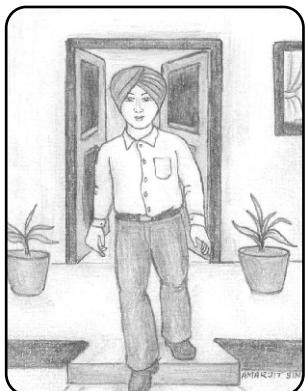
ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭ ਕੋਇ ॥

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭ ਕੋਇ ॥

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭ ਕੋਇ ॥

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭ ਕੋਇ ॥

ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਸਮੇਂ

ਹੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ! ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੇਵਲ ਤੇਰਾ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਹੈ।
ਤੁੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਠ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਠ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਠ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਠ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਠ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥

ਪੜਾਈ ਕਰਨ ਸਮੇਂ

ਵਿੱਦਿਆ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਭਕਾਰੀ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਆਦਮੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿੱਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥

ਦੂਸਰੇ ਪਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਵਰਤਣ ਸਮੇਂ

ਹਰ ਜੀਵ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰੱਬੀ ਨੂਰ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਨੂਰ ਤੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਾਨ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ
ਵਖਰੇਵੇਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੂ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਰਿਨ ਭਲੇ ਕੇ ਮੰਦੇ ॥

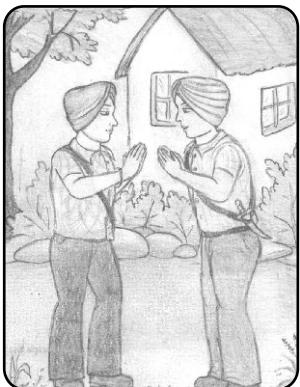
ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੂ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਰਿਨ ਭਲੇ ਕੇ ਮੰਦੇ ॥

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੂ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਰਿਨ ਭਲੇ ਕੇ ਮੰਦੇ ॥

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੂ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਰਿਨ ਭਲੇ ਕੇ ਮੰਦੇ ॥

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੂ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਰਿਨ ਭਲੇ ਕੇ ਮੰਦੇ ॥

ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਸਮੇਂ

ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵੇਲੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਬੁਲਾਓ।
ਭਾਵ ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਵੀ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ
ਅਤੇ ਫਤਹਿ (ਜਿੱਤ) ਵੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਹੋ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

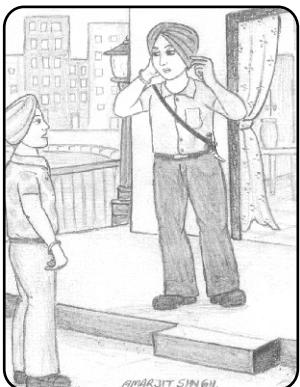
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ

ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਣੋ।
ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਸਮਝੋ।
(ਭਾਵ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ)

ਕਰਨ ਨ ਸੁਣੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਕਰਨ ਨ ਸੁਣੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਕਰਨ ਨ ਸੁਣੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਕਰਨ ਨ ਸੁਣੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਕਰਨ ਨ ਸੁਣੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥

ਪਸੂ-ਪੰਡੀਆਂ 'ਤੇ ਦਇਆ

ਹੋ ਪ੍ਰਾਣੀ! ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੋਖ ਧਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲ
ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਹੀ ਵਰਤ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
(ਭਾਵ ਇਹ ਹੀ ਅਸਲੀ ਵਰਤ ਹੈ)।

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥

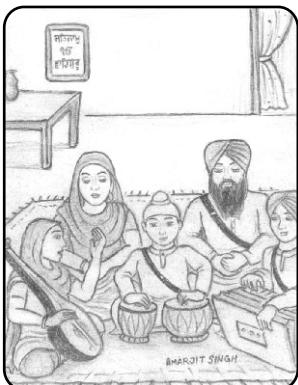
ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥

ਕੀਰਤਨ ਸਮੇਂ

ਰੇ ਮੇਰੇ ਮਨ!

ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੀਰਤਨ (ਭਾਵ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਅਤੇ ਗੁਣ ਗਾਣ)
ਕਰ ਜੋ ਲੋਕ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਆਵੇ।

ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥

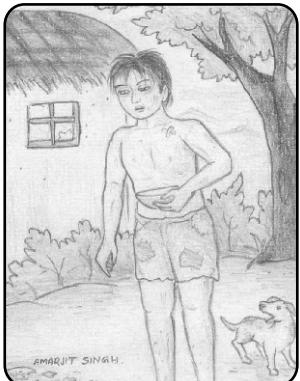
ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਠ ਮੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥

ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਸਨ ਸੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥

ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਠ ਸੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥

ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਮਠ ਸੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥

ਪਾਠ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਨਾ ਕਰੋ

ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ 'ਚ ਫਸਿਆ ਮਨੁੱਖ
ਜੀਵਨ ਭਰ ਦੁੱਖ ਹੀ ਦੁੱਖ ਭੋਗਦਾ ਹੈ।

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾਂ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥

ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਹੋ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥

ਸੰਸਾਰ ਤਮਾਸੇ ਦੇਖਣ ਸਮੇਂ

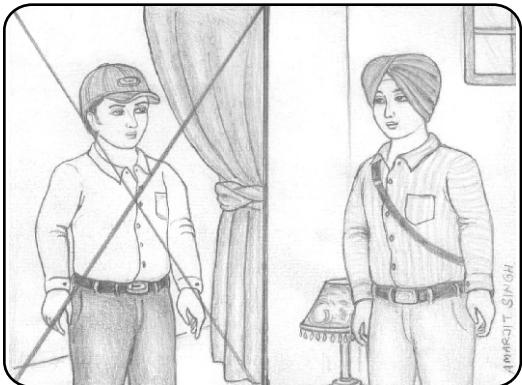

ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅੱਖਾਂ ਰੱਜਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ
ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਵਿਸਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਖੀ ਵੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਬਹੁ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ॥

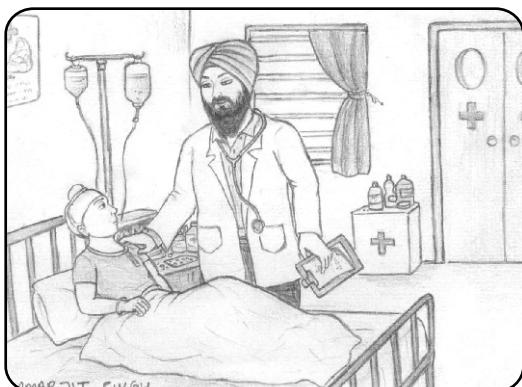
ਟੋਪੀ ਨਹੀਂ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾ

ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ (ਪੁਰਨ ਕੇਸਾਧਾਰੀ) ਰਹਿ ਕੇ
ਸਿਰ ਉੱਪਰ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਓ।

ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਮਿਰਾ ॥

ਦੁੱਖ ਤਕਲੀਫ਼ ਸਮੇਂ

ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ-ਭੁੱਖ ਤੇ ਕਲੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।
ਪਰ ਹੇ ਦਾਤਾਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਵੀ ਤੇਰੀ ਹੀ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਇਹਨਾਂ ਭੁੱਖਾਂ-ਦੁੱਖਾਂ ਤੇ ਕਲੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ
ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਮਝ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਕੇਤਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

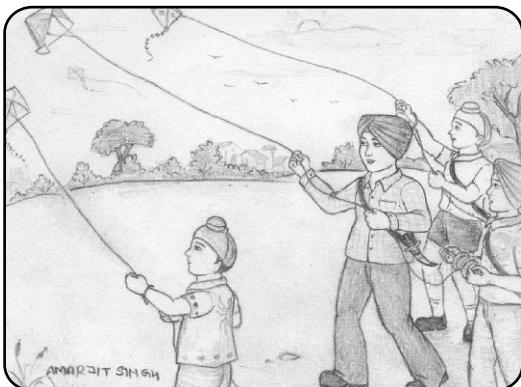
ਕੇਤਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ਕੇਤਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ਕੇਤਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ਕੇਤਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥

ਖੇਡਣ ਸਮੇਂ

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਟ ਕੇ ਪਤੰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ
 ਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਡਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ
 ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਅਸਲੀ ਧਿਆਨ
 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤੰਗ ਦੀ ਡੋਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਟਿਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਖੇਡਦੇ ਸਮੇਂ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਠੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂੰਡੀ ਆਕਾਸ਼ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ ਪੰਜ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਤ ਬਤਉਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥

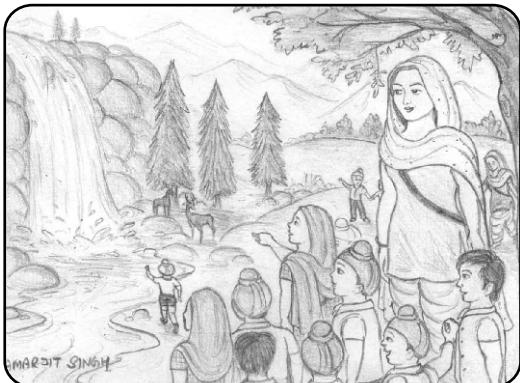
ਆਠੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂੰਡੀ ਆਕਾਸ਼ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ ਪੰਜ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਤ ਬਤਉਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥

ਆਠੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂੰਡੀ ਆਕਾਸ਼ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ ਪੰਜ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਤ ਬਤਉਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥

ਆਠੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂੰਡੀ ਆਕਾਸ਼ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ ਪੰਜ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਤ ਬਤਉਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥

ਆਠੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂੰਡੀ ਆਕਾਸ਼ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ ਪੰਜ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਤ ਬਤਉਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥

ਕੁਦਰਤੀ ਨਜ਼ਾਰੇ ਦੇਖਣ ਸਮੇਂ

ਹੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਸ ਰਹੇ ਪਰਮਾਤਮਾ!
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਸਦਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।
ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਪਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥

ਐਰਤ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ

ਐਰਤ ਨੂੰ ਮਰਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (15ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ) ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਉਠਾਈ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਰਾਜਿਆਂ ਮਹਾਂਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਐਰਤ ਨੂੰ
ਮੰਦਾ (ਬੁਰਾ) ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੇ ਕਿਉ ਸੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਠ ॥

ਦੇਖਿ ਪਰਾਈਆਂ ਚੰਗੀਆਂ

ਪਰਾਈ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ,
ਭੈਣ ਜਾਂ ਧੀ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝੋ।

ਦੇਖਿ ਪਰਾਈਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਭੈਣਾਂ ਪੀਆਂ ਜਾਹੈ ॥

ਜਨਮ ਦਿਨ ਸਮੇਂ

ਹੋ ਪੁੱਤਰ! ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਇਹੀ ਆਸੀਸ਼ ਹੈ ਕਿ
ਤੈਨੂੰ ਇਕ ਪਲ ਵੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾ ਭੁੱਲੋ।
ਤੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਾ ਰਹੋ।

ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ਼ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਸੁ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ਼ ॥

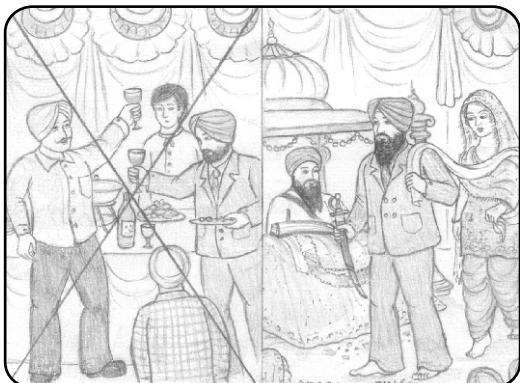
ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ਼ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਸੁ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ਼ ॥

ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ਼ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਸੁ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ਼ ॥

ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ਼ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਸੁ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ਼ ॥

ਪੂਤਾ ਮਾਤਾ ਕੀ ਆਸੀਸ਼ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਸੁ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ਼ ॥

ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀ ਸਮੇਂ

ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਦਾ ਨਾਮ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ,
ਉਹ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦ ਦੇ ਸੁੱਖ ਮਾਣਦਾ ਹੈ।

ਸੁਹਜ ਅੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਠਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ਸੁਹਜ ਅੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਠਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ਸੁਹਜ ਅੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਠਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ਸੁਹਜ ਅੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਠਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ਸੁਹਜ ਅੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਠਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ

ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਵੈਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਬਿਗਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।
ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ।

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

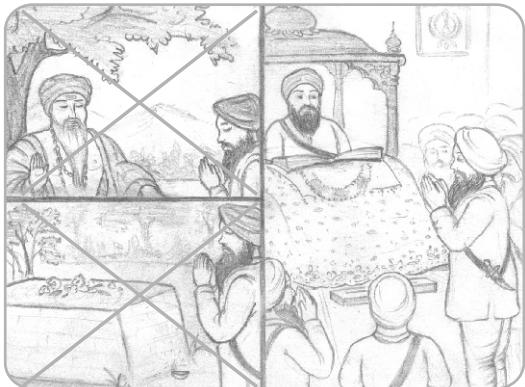
ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥

ਭਰੋਸਾ-ਇਕ ਅਕਾਲ 'ਤੇ

ਗੁਰਸਿੱਖ ਦੁਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ
ਇੱਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਮੜ੍ਹੀ-ਮਸਾਣ ਜਾਂ ਸਮਾਧੀ 'ਤੇ ਮੱਥਾ ਨਹੀਂ ਟੇਕਦਾ।

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਸਮਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥

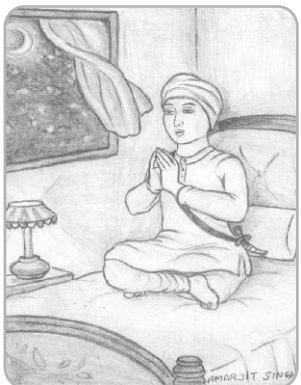
ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਸਮਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਸਮਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਸਮਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ਮੜੈ ਸਮਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥

ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਣ ਸਮੇਂ

ਹੋ ਮਨ! ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਹਰ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਲਗਾਤਾਰ ਘਟ ਰਹੀ ਹੈ।

ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਆਪਣਾ ਅਸਲੀ ਕੰਮ

(ਮਨੁੱਖਾ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਨਾਉਣ ਦਾ)

ਪੂਰਾ ਕਰ।

ਅਉਪ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥

ਅਉਪ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ ਸਠ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥

ਅਉਪ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ ਸਠ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥

ਅਉਪ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ ਸਠ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥

ਅਉਪ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ ਸਠ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥